

РЪДИАРД КИПЛИНГ КАК КАМИЛАТА ПОЛУЧИ ГЪРБИЦАТА СИ

Превод от английски: Валери Петров, 1996

chitanka.info

А това е следващата приказка и тя разказва за туй, как Камилата получи своята голяма гърбица.

В началото на времето, когато светът беше още съвсем нов-неготов и Животните тъкмо започнаха да работят за Човека, имаше една Камила, която живееше сред Ужасно унилата пустиня, защото сама беше Ужасно унила камила и не искаше да работи. Тя се хранеше със сухи клечки, тръни и бодли и когато някое животно я заговореше, тя продължаваше да си хрупа и хръпа трънаците и треволяците и отговаряше само с едно презрително „Хръп!“. С едно „Хръп!“ и толкова.

В понеделник сутринта пръв пристигна при нея Конят, със седло на гърба и юздечка между зъбите.

— Камило, ей, Камило! — каза той. — Ела да носиш ездач на гърба си като мен!

— Хръп! — каза само Камилата. И Конят си отиде и разправи на Човека.

След него пристигна Кучето, с пръчка в устата.

— Камило, ей, Камило! — каза то. — Ела да ходиш на лов като мен!

— Хръп! — каза само Камилата. И Кучето си отиде и разправи на Човека.

Трети пристигна Волът, с хомот на врата.

— Камило, ей, Камило! — каза той. — Ела да теглиш ралото като мен!

— Хръп! — каза само Камилата. И Волът си отиде и разправи на Човека.

Като свърши работният ден, Човекът събра Коня, Кучето и Вола и каза:

— О, вие Трима, от които полза има, знам, няма да ви е лесно (още повече, че светът е съвсем нов-неготов), но това хръпало в пустинята, изглежда, не е способно за никаква работа, инак досега щеше да е тук; затова ще го оставя да си седи, където е, а вие ще трябва да работите извънредно и заради него.

Това ядоса много Тримата (понеже в такъв съвсем нов-неготов свят имаше много нещо за вършене) и те се събраха там, дето почваше Пустинята, на съвещание, или както казват африканците, на „индаба“; или както казват индусите, на „панчайет“; или както казват

индианците, на „пау-пау“. Камилата се довлече и тя, по-ужасно мързелива отвсякога, като дъвчеше някакъв сух трън. Щом видя Тримата, тя се усмихна презрително, каза „Хръп!“, и си отиде.

Но след малко наблизко мина един дух, или по арабски — Джин, който беше Джин — Отговорник за всички пустини.

Той се движеше във вихрушка от прах. (Джиновете винаги се придвижват тъй, защото такава е магията.)

Като видя Тримата, той се спря за малко да поиндаби и попанчайети с тях.

— О, Велики джине на всички пустини — каза Конят, — справедливо ли е някой да мързелува, когато светът е още съвсем нов-неготов?

— Не, разбира се — каза Джинът.

— А, така! — каза Конят. — А пък има едно същество — дългокрако и дълговрато — сред твоята Ужасно унила пустиня, което е ужасно мързеливо и досега — от понеделник сутрин! — не е мръднало крак да поработи! То не ще да носи ездач на гърба си!

— Фюююю! — подсвирна Джинът. — Залагам всичкото злато на Арабия, че това е моята Камила! И какво казва тя?

— Казва „Хръп!“ — отговори Кучето. — И не ще да ходи на лов!

— А нещо друго да е казвала?

— Не, само „Хръп!“ И не ще да тегли ралото! — каза Волът.

— Добре — каза Джинът. — Сега ще я нахръпам аз нея, само миг почакайте!

Той се уви в своята дреха от прах, понесе се над Пустинята и откри Камилата, която ужасно мързеливо се любуваше на отражението си в една локва.

— Моя стара жвакаща и плюеща приятелко — каза Джинът, — чувам, че си била отказала да работиш, и то в този свят, който е още съвсем нов-неготов?

— Хръп! — отговори му Камилата.

Тогава Джинът седна на пясъка, подпря брадичката си с ръка и започна да мисли една Голяма магия; а Камилата продължи да се любува на отражението си в локвата.

— Другите Трима са работили извънредно от понеделник сутрин досега само заради твоя ужасен мързел — каза Джинът. И продължи да мисли Голямата магия, подпрял брадичката си с ръка.

— Хръп! — каза Камилата.

— На твое място бих се въздържал от потретиане, за да не съжалявам после — каза Джинът. — Слушай, лигло, заповядвам ти да се хванеш на работа!

Камилата и този път каза: „Хръп!“, но едва изхръпка, и видя в локвата как линията между плешките и опашката ѝ, с която тя много се гордееше, започна да се издува, да се издува, докато се превърна в една голяма клатушкаща се могила.

— Виждаш ли тази могила, приятелко мила? — каза Джинът. — Това е „Хръп“-ът, който си спестила, като си хръпала, без да си се потила. Днеска сме четвъртък, а ти не си мръднала крак от понеделник сутрин, когато другите животни почнаха да се трудят. Тръгвай веднага на работа!

— Как ще работя, като този „Хръп“ ми пречи? — каза Камилата.

— Той е нарочно — каза Джинът, — защото си пропуснала три дни. Отсега ще можеш да работиш три дни, без да ядеш, за сметка на своя „Хръп“. И само да кажеш, че не съм ти сторил добро! Хайде, измъквай се от пустинята ми, върви при другите Трима, че и от теб полза да има, и се дръж прилично!

И Камилата понесе своя „Хръп“ през пустинята и отиде при Коня, Кучето и Вола. И оттогава до днес, о, мое Безценно съкровище, тя още го носи (само че, за да не я засягаме, ние не го наричаме „хръп“, а „гърб“ или „гърбица“). Но и досега не си е отработила трите дена, които беше пропуснала в началото на света. И не се е научила да се държи прилично.

* * *

*На гърба си могила
има всяка камила —
ако щеш, провери в зоопарка —
но аз зная двамина
мързеливци с гърбина,
надвишаваща нейната мярка.
Да, защото щом някой по цял ден се изтяга,*

отдалеч, моя драга, проличава веднага
как могила унила,
пълна с грозни инати,
като гръб на камила
на гърба му се клати.
А със тебе ний двама
се въртим по пижама,
грозно хленчим, не щем да закусим,
бродим чорлави вкъщи
като дяволи същи
и на своите играчки се мусим.
Но доколкото зная, по закона в страната
със лице към стената се наказват лицата,
щом такава могила,
пълна с грозни инати,
като гръб на камила
на гърба им се клати.
Затова, моя драга,
човек трябва веднага
да престане дома да се шляе
и да грабне в ръката
търнокоп и лопата,
и да иде навън да копае.
И ще види как Джина — дух на нашта градина —
ще издуха от него като дим от комина
всяка грозна могила
от камилски инати!...
Тоз съвет, моя мила,
е към теб и баща ти.

На тази рисунка се вижда как Джинът започва да прави Магията, която посади „хръп“-а между плешките и опашката на Камилата. Ето в какво се състоеше тя: първо, той начерта нещо във въздуха и то се втвърди и остана така. После направи един облак и после едно яйце — него можеш да го видиш в долната част на рисунката, — а после се появи една магическа тиква, която се превърна в голям бял пламък. Тогава Джинът взе своето магическо ветрило и раздуха пламъка, така че той стана още по-магически. Тази Магия беше много добра и мила Магия, макар че Камилата навярно мисли иначе, но тя си я заслужаваше, защото беше мързелива. Джинът, който отговаряше за Всички пустини, беше един от най-добрите Джинове и никога не би направил нещо, което да е истински лошо.

А пък тази рисунка показва Джина, отговарящ за Всички пустини, когато насочва Магията със своето вълшебно ветрило. Камилата яде бодливо клонче от акация и току-що е потретила своето „Хръп!“ (макар че Джинът ѝ е казал, че на нейно място не би го направил) и ето, вижда се как „хръп“-ът се е надвесил вече над мястото между плешките и опашката ѝ. Това, продълговатото, което прилича на мокра кърпа за бърсане и е израсло от другото, което прилича на луковица — това е Магията. Гърбицата е върху нея. Тя е съвсем точна по размери за мястото, на което трябва да се залепи. А Камилата така се е загледала в своята красота, отразена в локвата, че не предполага какво ще ѝ се случи след малко.

Под голямата картина, в по-малката, е нарисуван светът, както е изглеждал, когато е бил още съвсем нов-неготов. Виждат се два вулкана, които пушат, и други обикновени планини, няколко камъка, едно езеро с един тъмен остров в него, една криволичеща река и още много неща, а също и Ноевият ковчег. Не можах да нарисувам Всички пустини, за които отговаря Джинът, затова нарисувах само една, но тя е ужасно пустинна!

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.